

all öfrig kontroll, genom Rätten utöfvad, af mig anses obehöfzig, så vågar jag ödmjukligen föreslå:

att Riksdagen behagade för sin del besluta och i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om utfärdande af en förordning, hvarigenom nuvarande § 4 i Kongl. Förordningen den 24 September 1861, angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom, endast måtte få följande lydelse: »Förmyndare skall, för hvar år, afsluta räkning öfver allt det han har om händer, med uppgift af den säkerhet, hvaremot den omyndiges reda penningar utsatta äro, och ingifve, vid början af följande år, den räkning, jemte ett utdrag derur, innehållande summarisk uppgift af den omyndiges behållning, så i fast som lös egendom, till gode männen eller kommunalnämnden.»

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1870.

J. Andersson
från Bohuslän.

N:o 67.

Af Herr *L. Öhlin*: Om äläggande för Kronans uppbördsmän att debitera, uppbära och redovisa presterskapets löner och om förändring i denna syftning af 15 § 1 och 2 mom. i Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862.

Vid 1869 års riksdag väckte Herr Häradshöfdingen Hessle motion, N:o 13, om ett tillägg till 11 § i Kongl. Förordningen angående allmänt ordnande af presterskapets löner af den 11 Juli 1862, gående derpå ut, att lönerna borde debiteras, uppbäras och redovisas af vederbörande kronofogde och häradsskrifvare på landet och af vederbörande uppbördsman i stad i sammanhang med den allmänna kronouppbördén, men grund, Kammaréns Tillfälliga Utskott N:o 4 afstyrkte motionen, hufvudsakligast på den Andra att, om motionen bifölles, presterskapet skulle få vänta ett halft år längre än nu på sina inkomster. — Utskottets utlåtande blef jemväl af Riksdagen bifallet.

Erfarenheten har likväl visat, att de nu bestämda tiderna för uppbörd af presterskapets löner äro olämpliga, emedan den del af lönen, som utgår i penningar, skall betalas i September, eller sednast den 1 Oktober, och således under en tid då landtbrukaren ännu icke hunnit till fulla inberga sin gröda, än mindre använda något deraf till penningar. — Följden af denna olämpliga uppbördstid har ock visat sig på det sätt, att nästan alla löngifvare låtit uppföra sig på restlängden för att vinna anstånd. — Restlängden har icke hunnit utskrifvas och verificeras i kyrkostämma förr än i slutet af Oktober, hvarefter kronofogden i början af November företagit indrifning af resterna, hvilka af honom icke redovisas förr än 3:ne månader derefter, eller i början af Februari. — Med den del af lönen, som utgår i spanmål enligt medelmarkegång, är samma förhållande; uppbörden därför hålles enligt nu gällande föreskrift den 1 Mars — ingen eller blott några få betala lönen då, restlängd utskrifves, verificeras i kyrkostämma och aflemnas till kronofogden för indrifning omkring den 1 April. — Trenne månader derefter, eller den 1 Juli, får presterskapet således lyfta betydligaste delen af sin lön. — I följd af allt detta torde det vara uppenbart, att presterskapets löner inflyta sednare enligt nu gällande föreskrifter, än om medlen uppbures af Statens uppbördsmän vid de allmänna kronouppbördsstämmorna. Kronofogdens göromål skulle genom den föreslagna förändringen icke heller blifva nämnvärdt förökade, när han äfven nu är skyldig indrifva resterna; jag får därför, på begäran af så väl presterskapet som löngifvarne i mitt kommittentskap, vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville för sin del besluta, att presterskapets löner hädanefter skola debiteras, uppbäras och redovisas af Statens uppbördsmän vid den årliga kronouppbördsstämman, som vanligen hålles i slutet af Januari och i början af Februari, och i sammanhang dermed torde 11 § i Kongl. Förordningen af den 11 Juli 1862 gifvas följande förändrade lydelse:

Mom. 1. Debitering af församlingens afgifter till presterskapet verkställes på landet af häradskrifvaren och uppbäres af kronofogden vid den årliga kronouppbördsstämman. — För det ökade besvär, som härigenom tillskyndas dessa tjenstemän, ega de påföra och uppbära 2 procent af det belopp, hvarje löngifvare är skyldig betala.

Mom. 2. Inom fjorton dagar efter det uppbördsstämmorna i fogderiet slutat, eger vederbörande presterskap hos kronofogden lyfta hvad som då af deras lön influtit. — Återstoden får, såvida laga hinder icke möter, lyftas den 15 nästpåföljande Maj.

Skulle Riksdagen icke anse detta förslag antagligt, och församlingen således fortfarande komma att betungas med uppbörden af presterskapets löner, så borde åtminstone lämpligare uppbördsterminer än de nuvarande bestämmas; och då det utan tvifvel är

fördelaktigare för både löngifvare och löntagare att lönen erlägges på en gång; så får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta följande förändrade lydelse af 2 mom. i 11 § af ofvan åberopade Kongl. Förordning:

Uppbördens af alla afgifter till presterskapet, antingen de blifvit bestämda att utgå i penningar eller persedlar, att lösas efter medelmarkegång, verkställas på en gång emellan den 15 och 31 December — föröfrigt lika som förut.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

Laur. Öhlin.

N:o 68.

Af Herr *P. Engman*: Om beviljande af anslag för väganläggning emellan Ramsele socken i Wester-Norrlands och Ströms socken i Jemtlands län.

Uti sitt till Kongl. Maj:t ingifna underdåniga förslag, angående de arbetsföretag som äro af det större omfång, att bidrag till deras utförande af allmänna medel borde beviljas, har Styrelsen för väg- och vattenbyggnaderna i Riket bland 18 dylika ock antecknat föreslagen väganläggning mellan Ramsele kyrka i Wester-Norrlands län och Ströms socken i Jemtlands län, hvarom Konungens Befallningshafvande i de båda länen hos Kongl. Styrelsen gjort framställning; sedan derförinnan plan jemte kostnadsförslag blifvit upprättade af Löjtnanten i väg- och vattenbyggnads-korpsen Herr Lars Berg, uppgående för den fem mil 29,300 fot långa vägsträckan till belopp af 98,900 R:dr R:mt, hvaraf Kongl. Styrelsen föreslagit, att en summa motsvarande två tredjedelar, eller 65,930 R:dr, bort utgå af statsmedel; men vid slutliga uppgörandet af det så kallade generalförslaget till Kongl. Maj:t äro endast tvänne af de aderton väg- och vattenbyggnadsföretagen föreslagna att erhålla understöd af allmänna medel vid innevarande riksdag, nemligen hamnanläggningen vid Wisby och en väg emellan Lycksele och Wilhelmina kyrkor uti Westerbottens Lappmark. Utan att på något sätt vilja bestrida den nytta, som lättade kommunikationer i allmänhet medföra, tror jag att det sist omnämnda vägbyggnadsföretaget bort stå tillbaka för orter, som äro mera befolkade än den emellan Lycksele och Wilhelmina kyrkor, synnerligast då till båda ställena förut finnes utfartsväg, och den